

Endnu et år er gået i Dansk Kirkemusiker Forenings lange eksistens som samlingspunkt for et bredt spektrum af kirkemusikere i Den Danske Folkekirke. Et år, der har budt på en del forandringer, især på det organisatoriske område. Her en række vigtige nedslagspunkter fra året, der er gået.

1. Ny struktur og ny sekretariatsleder: Sidste år ved denne tid havde vi stiftende generalforsamling, efter at den daværende hovedbestyrelse havde besluttet at nedlægge kredsene og deres bestyrelser, da der af flere årsager ikke længere var grundlag for at videreføre denne strukturelle opbygning. Ved samme lejlighed ønskede en del hovedbestyrelsesmedlemmer at udtræde, og vi har derfor fået frisk blod ind. Gudskelov kan vi stadigvæk trække på Kirsten Beck og Birthe Christiansen, som har været med i mange år og som derfor har foreningens historie med sig.
2. Ny sekretariatsleder: I 2022 valgte foreningens sekretariatsleder gennem næsten tyve år Jan Thor Callesen at gå på pension, hvilket var aldeles velfortjent. Jan har været foreningens bannerfører i faglige sager og har hjulpet et utal af kirkemusikere gennem de to årtier. Mange skylder ham tak for hans grundige og ihærdige arbejdsindsats. Stafetten er blevet overtaget af aldeles kompetente Rie Lykke Aagaard. Til stillingen modtog foreningen over hundrede ansøgninger. Syv blev udvalgt til samtale og fem dukkede op. To (mænd) udeblev, da de fandt ud af lønnens størrelse. Efter samtalerne herskede der ingen tvivl: Rie var absolut den bedste kandidat. Efter overtagelse af rorpinden havde Rie et par travle måneder hvor hun, godt vejledt af Jan og Maria, blev sat ind i det ret omfattende og mangfoldige spænd af arbejdsopgaver, en sekretariatsleder i vores forening må påtage sig. Jeg har hørt fra hestens egen mule, at hun i dén grad nyder sit arbejde og samarbejdet med Maria. Maria har overtaget en del fra Ries bord, herunder forhandlinger i forbindelse med ansættelse, så Rie har den nødvendige tid til at koncentrere sig om de mere komplekse sager. Tusind tak til Rie, som grundet en pandemi revisited ikke kan være her i dag. Og ikke mindst tusind tak til Maria, som endnu engang har vist sig at være en skattet og uvurderlig krumtap i vores lille forening.
3. Kuldsejlet periodeprojekt: Efter OK21 blev der med Kirkeministeriet og Organistforeningen aftalt et periodeprojekt for at afsøge muligheden for at få flyttet Dansk Kirkemusiker Forening over på fællesoverenskomst med Organistforeningen. Dette bl.a. for at få fælles lønsystem (gå fra intervallønsystem til basislønsystem), og dermed gøre det lettere for arbejdsgiver, dvs. menighedsrådene at administrere løn for deres kirkemusikere. Det viste sig at være en gordisk knude, som Kirkeministeriet ikke ønskede at løse op, med mindre både Organistforeningen og vi ville bringe ofre, som for ingen af os syntes var mulige at imødekomme uden at forringe de i forvejen mildest talt ikke fantastiske vilkår. Både for CO10, Organistforeningen og os forekommer det ejendommeligt, at man ikke ønsker at gøre det lettere for arbejdsgiver. Men processen har bestyrket mig i vigtigheden af fortsat og udbygget samarbejde med Organistforeningen, da vi på så utroligt mange felter kan og bør opnå konsensus.
4. Samarbejde mellem de faglige organisationer for kirkefunktionærer: Et andet frugtbart samarbejde er det, der foregår mellem kirkefunktionærernes faglige organisationer. Foreningernes formænd mødes oftere og oftere til møder, hvor vi ad samarbejdsvej skaber fælles front i faglige spørgsmål. Det er ingen hemmelighed, hvilke udfordringer den tostrengede ledelsestruktur i Folkekirken ofte skaber, hvor kirkefunktionærerne til stadighed oplever et større fokus og en favorisering af præsterne og gejstligheden. Ikke desto mindre repræsenterer kirkefunktionærernes foreninger ca. 8000 medarbejdere, hvilket er mere end tre gange så mange som præstestanden. I efteråret havde formandsgruppen foretræde for den daværende kirkeminister Ane Halsboe Jørgensen, hvilket var et utroligt opløftende møde. Så blev der udskrevet valg... Op på hesten igen. I nyere tid har vi efterfølgende haft foretræde for Kirkeudvalget og skal i denne uge foretræde for den nye kirkeminister Louis Schack Elholm. De tre indsatsområder, som vi har sat fokus på over for Kirkeudvalget og nu inden længe Kirkeministerens er 1. Tilsyn med menighedsrådenes

arbejdsgiveransvar, 2. Arbejdsplads med mange fagligheder og 3. Kirkefunktionærernes betydning for hele Folkekirken. Den 16.juni mødes tre repræsentanter fra hver organisation til det årlige fællesseminar, hvor vi bl.a. vil drøfte fælles interesser i forbindelse med OK24 og ledelse og tilsyn i Folkekirken, som mange steder ikke fungerer eller overhovedet ikke eksisterer. Derudover får vi besøg af Præsteforeningens formand Pernille Vigsø Bagge med henblik på dialog og udbygget samarbejde kirkefunktionærerne og præsterne imellem. Det bør i den forbindelse nævnes, at Præsteforeningen som et nybrud selv har rakt ud.

5. Det psykiske arbejdsmiljø i Folkekirken: Det er ikke gået nogens næse forbi, at der i det forgangne år har været et stærkt fokus på det dårlige psykiske arbejdsmiljø i Folkekirken. Og gudskelov for det, føler man trang til at sige. Mediernes dækning og behandling af problematikken har dog været alt andet end ønskværdig. Et ensidigt fokus på især præster har endnu engang underkendt kirkefunktionærernes position og problemer omhandlende arbejdsmiljøet. Det bliver der forhåbentligt rådet bod på nu med den store arbejdsmiljøundersøgelse, der bliver rullet ud til september. Omtrent 20.000 ansatte i Folkekirken (hel- og deltidsansatte, projektansatte etc. medregnet) vil blive bedt om at svare. Det er glædeligt, at man denne gang vælger at inddrage alle ansatte i Folkekirken. Selv en kirkesanger ansat på tre timer om ugen bør høres, når det gælder vedkommendes oplevelser med arbejdsmiljøet på dennes arbejdsplads.

6. Fremtidige projekter i foreningen: Efter sommerferien lancerer foreningen en længe ønsket ny hjemmeside. En mere brugervenlig og tidssvarende hjemmeside med et lækkert design, når vi nu selv skal sige det. Sekretariatet arbejder også med en forenkling og dermed forbedring af vores vejledende vikarsatser. Det nuværende satssystem er ikke opdateret og skaber en del forvirring derude i det folkekirkelige landskab. Dertil kommer, at vi oplever medlemstilgang af veluddannede kirkemusikere, der har krav på at få en ordentlig løn, når de vikarierer. I den forbindelse vil jeg endnu engang hejse flaget for ikke at underbyde kollegaer i forbindelse med forhandling. Stå fast på, hvad du som kirkemusiker mener er ret og rimeligt. Underbetaling smitter desværre af på hele standen.

Det er foreningens ønske, at næste års generalforsamling bliver udvidet til et årsmøde afholdt over en dag indeholdende kursus/foredrag, generalforsamling og efterfølgende festmiddag med indbudte gæster. Tanken bag er at revitalisere medlemmernes engagement i foreningen og sende et politisk signal om vores position og synlighed i Folkekirken. Jeg håber, at så mange som muligt vil støtte dette tiltag.

Ingen formandsberetning uden taksigelser: Tak til vores søsterforeninger DOKS og Organistforeningen for godt samarbejde og kompetent og relevant sparring. Tak til alle kirkefunktionærforeningernes formænd for ligeledes frugtbart samarbejde. Tak til CO10 og ikke mindst Inge Stokholm, som yder en uvurderlig indsats for foreningen. Tak til arbejdsgivere og samarbejdspartnere, der i det store hele prøver på at imødekomme og værdsætte kirkemusikerne. Tusind tak til foreningens bestyrelse, som udover en stor arbejdsindsats også formår at holde formanden jordbunden, når han i ord, tanker og gerninger bliver for vidtløftig og mister fokus. Og endnu engang: Af hjertet tak til sekretariatets milde og magtfulde kvinder, som yder en service og en indsats for foreningens medlemmer uden sidestykke.

Disse var ordene. Lad os fortsat sammen gøre døren høj og porten og skabe bedre vilkår for kirkemusikerne i Folkekirken.

En sidste ting: Den manglende implementering af deltidsdirektivet er ikke glemt. Det kan I bide jer selv i næsen på...